

[Undervisningsministeren]

Nu opfordrer jeg til at inddrage en række interesseorganisationer i høringsprocessen, inden der træffes væsentlige beslutninger om udbygning eller reformer på jordbrugsuddannelsesområdet. Jeg vil ikke være afvisende over for den tanke, at flere af landbrugets organisationer inddrages i en høringsprocedure. Hvordan det eventuelt skal gøres, vil jeg gerne undersøge nærmere.

Jeg vil godt sige, at når landboforeninger og husmandsforeninger m. m. ikke er repræsenteret i erhvervsuddannelsesudvalget, er det jo lige præcis en konsekvens af beslutningen her i folketinget under EFG-lovens behandling i 1977, den beslutning, der gik på, at EFG ikke skulle omfatte det traditionelle landbrug, men kun de specialiserede landmandsuddannelser. Og det er just derfor, at det er SALA, der som arbejdsgiver for de uddannede dyrebrugere og maskinførere repræsenterer landbrugserhvervet i udvalget.

Men som jeg sagde før, vil jeg ikke være afvisende over for tanken om at inddrage andre parter inden for jordbrugsområdet i høringsproceduren, og jeg vil som sagt godt overveje, hvordan vi praktisk kan gøre det.

Det andet punkt i forslaget går ud på, at jeg opfordres til snarest at ophæve den økonomiske forskelsbehandling mellem EFG-jordbrugsskoler og de frie landbrugs- og gartneriskoler.

Her er forholdet det, at der rent faktisk er forskellige tilskudsmæssige ordninger for de kurser, som finder sted på de frie kostskoler, og for uddannelserne på de tekniske skoler og handelsskolerne, og disse økonomiske forskelle hænger jo sammen med uddannelsernes traditionsmæssige tilknytning til forskellige skoleformer og den forskellige lovgivningsmæssige baggrund.

Landbrugsskolerne er lovgivningsmæssigt behandlet sammen med højskoler, husholdningsskoler og efterskoler, som modtager 85 pct. støtte til de driftsudgifter, der er forbundet med undervisningen, mens eleverne gennem skolepenge betaler de resterende udgifter til undervisningen og materialer plus udgifterne til kost og logi, eventuelt med statslig eller kommunal elevstøtte.

Skolerne har traditionelt frihed til at bestemme over budget, skoleprogrammer m. v., og de uddannelser, som skolerne giver, er således ikke tilrettelagt af staten, men af de respektive organisationer.

EFG-elever og lærlinge undervises normalt på tekniske skoler og handelsskoler, som modtager driftsbevilling eller 100 pct.s tilskud fra det offentlige til denne undervisning, og EFG-uddannelserne og lærlingeuddannelserne er i henhold til lovgivningen offentlige uddannelser, som tilrettelægges af staten efter forhandling med de involverede organisationer. Der ydes også tilskud til opholdsudgifterne for de elever, som af geografiske grunde må tage ophold på et skolehjem under skoleopholdet, dog mod et fradrag af et mindre beløb pr. dag.

Disse forhold betyder, at en økonomisk ligestilling mellem de to skoleformer og mellem elevgrupperne ikke vil kunne gennemføres uden lovændringer. Det gælder såvel for ændringer i tilskud til skolernes undervisning som for ændringer i elevstøtten.

Efter min vurdering vil forslaget gennemførelse – og her ser jeg et øjeblik helt bort fra merudgifterne for staten – få vidtrækkende konsekvenser for landbrugs- og gartneriskolernes traditionsmæssige tilknytning til højskolerne. Det vil således betyde frigørelse for kostforpligtelsen med deraf følgende konsekvenser for lærernes timetal og samtidig betyde et langt større statsligt indseende med skolernes økonomiske drift og kursusvirksomhed.

Jeg er naturligvis villig til under de fortsatte overvejelser omkring højskolestøtten at se på, hvilke muligheder der vil være for at tilgodese de eventuelle særlige problemer for elevgrupperne på landbrugs- og gartneriskolerne, men jeg kan ikke på et så spinkelt grundlag som det foreliggende gå ind for så drastiske omlægninger af tilskudsordningerne for landbrugsskolerne.

Endelig er der det tredje punkt i forslaget, det om de frie husholdningsskoler og de erhvervsfaglige kurser, der gennemføres på dem. Her er altså tale om levnedsmiddelsuddannelser, så overskriften på beslutningsforslaget »jordbrugsuddannelser« er nok ikke helt korrekt.

EFG-basisuddannelsen inden for levnedsmiddelsområdet er i indeværende skoleår kapacitetsmæssigt udvidet fra ca. 800 til ca. 1.500 elevpladser. 80 pct. af eleverne er piger, og den største 2. dels-uddannelse er EFG-køkkenassistentuddannelsen, som stort set udelukkende søges af piger. Uddannelsen til køkkenledere har samme sigte som EFG-